

SIMON
ROZENDAAL

Groengekke EU verzielt alom de prachtige natuur

Akkerhommels zoemen, beekjes ruisen, buizerds schreeuwen hoog in de lucht, bij het vallen van de avond zet een krekkelkoor in waarna de bosuilen het overnemen. Verder is het stil hier. Alom ogentroost. Groene heuvels, groene bossen, groene struiken, groene weiden, groene heggen, groen gras, vijftig tinten groen.

Ik zit in een huis, waar ik sinds 1977 af en toe te gast ben. Frankrijk, nabij het Centre de l'Europe des 12. Er is weinig te doen, vandaar dat ze reclame maken voor iets onbenulligs als het voormalige centrum van bureaucraatisch Brussel. Dus is het heerlijk boeken lezen (tips: Frits van Oostrom over de Reynaert, Vic van de Reijt over Elschot, Sandra Langereis over Erasmus, Menno Witteveen over Reinier Pauw).

Helaas worden de prachtige heuvels tegenwoordig gedomineerd door *turbines éoliennes*. Ze zijn erg groot, ze zijn niet groen maar erg wit, ze verstoren de rustgevende duisternis met een erg rood knipperlicht en boven windkracht 3 brommen ze als vliegtuigen.

Natuurlijk, ik ben van dag en nacht herrie, inwoner van de grote stad. In vergelijking met Rotterdam-Delfshaven blijft het paradijselijk hier, Arcadië. Wel met irritante brom. Maak je een rondrit door de vroeger vrijwel verlaten heuvels, dan zie je alom bouwplaatsen en bestelautootjes van de Deense turbinebouwer Vestas.

En waarom? Dit wonderschone land heeft tenslotte kerncentrales en daardoor per inwoner vrijwel de laagste CO₂-uitstoot van de Europese Unie, de helft minder dan die van een Duitser of Nederlander.

Zo'n windmolen heeft een vermogen van 1 tot 2 megawatt. Een kerncentrale 1.000. Maar die draait 90 tot 95 procent van de tijd en windmolens op land slechts pakweg 30 procent. Windmolens worden om de twintig jaar vervangen, terwijl een kerncentrale tachtig jaar mee kan, tenzij je zoals in België en Duitsland groene malloten in de regering hebt.

Gerekend over de totale levensduur staat een kerncentrale dus gelijk aan vijf- tot tienduizend windturbines. Nog even voor alle duidelijkheid: hier rond dit huis in het noorden van de Auvergne verzielen zo'n twintig windturbines het landschap over vele tientallen vierkante kilometers, in een stuk of tien valleien.

Daarom dus is kernenergie veel duurzamer dan windenergie. Met één kerncentrale bescherm je duizenden natuurgebieden tegen de windmolenterreur. Toch blijft de Europese Unie de lidstaten maar windmolens door de strot duwen. Onlangs is door het Europees Parlement het zoveelste directief voor de stimulering van 'hernieuwbare' energie aangenomen. Kernenergie was uitgesloten.

Brussel wil dus niet dat er meer schone en CO₂-arme kerncentrales komen, wel dat er nog meer klapwiekende witte joekels in de Europese natuur verrijzen. Omdat windmolens 'hernieuwbaar' zouden zijn. Wat is er hernieuwbaar aan zo'n uitzichtvervuilende vogelverschrikker? De wind, ja, maar een turbine is opgetrokken uit Tatastaal, zeldzame mineralen en aardolie, en wordt na twintig jaar weer vervangen, mede vanwege de subsidie. De turbines zijn ook niet welkom. Het wemelt van de protestborden in deze streek.

Ik zou al die groene politici, al die groene actievoerders die snelwegen bezetten om nog meer windmolens te eisen, al die activistische journalisten die ruim baan geven aan de groene gekte, hier naartoe willen sleuren om ze te laten zien hoe weinig duurzaam windmolens in het echt zijn. Open je ogen, kijk dan, kijk!

Ten einde raad ga ik naar het Centre de l'Europe des 12. Een kapelletje met gaten in het dak en drie vlaggenmasten met versleten vlaggen. Ik zal niet gauw zeggen dat de Europese Unie niet deugt, maar dit monument is doffe ellende. Het is ontstaan na de val van de Muur, toen de geografie van de EU veranderde omdat Oost-Duitsland erbij kwam. Deze plek was toen even belangrijk. Van oktober 1990 tot december 1994, toen de grenzen van de Unie weer veranderden.

Jean Monnet, Robert Schuman en andere oprichters van de EU draaien zich om in hun graf als ze die lelijke windturbines op de prachtige heuvels hier zien. Gebouwd in hun naam, op last van Brussel.

Arm Europa, zo in de ban van de groene gekte. **EW**

Ik zou al die groene politici en actievoerders hier naartoe willen slepen. Kijk dan, kijk!